

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ЗЛАТНИЯТ ОРЕЛ НА ЦЪРКВАТА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Няколко думи от автора.....	3
1. Орловата гордост на Луцифер.....	7
2. Орловото превъзнасяне на Луцифер.....	12
3. Тщеславието на живота или за прицелът на лешояда	17
4. Гибелното отстъпление на плешивите	32
5. Орли на Исус или орли на Луцифер?	38

НЯКОЛКО ДУМИ ОТ АВТОРА

Скъпи мой братко! В ръцете ти е третата книга от поредицата книги, разкриващи влиянието на падналият херувим Луцифер в последните времена пред пътя и живота на Църквата. Досега Исус ми даде помазанието Си, за да видя как изглеждат две от лицата на Луцифер, а именно - лицето на телето и лицето на лъва. Така аз написах книгите **“Златното теле на Църквата”** и **“Златният лъв на Църквата”**. Не зная дали си имал възможност да прочетеш тези книги, но би било добре да си го направил, защото така ще ти стане ясна и достъпна тази трета книга. Искам да знаеш, че когато Исус призовава някого, за да разкрие лицата на дявола, то такъв непременно ще срещне съпротивата на лукавия, защото желанието на Сатана всякога е било да бъде скрит и незабелязан за хората. Самата мисъл да насочиш меча на Божието Слово против лицата на падналия херувим е достатъчно голямо предизвикателство и хвърлена ръкавица към всички сили на Злото. Ето защо аз те благославям в Името на Исус и моля Бог да те облече с Божието Всеоръжие, за да не се уплашиш и смутиш от дълбочината на темите, които ще разгледам, понеже това са знания от Бога, идещи точно на времето си и в сезона си. Колкото повече Господ Исус ме водеше в дълбочините на Своята премъдрост, толкова повече разбирах, че ако съм знаел нещо, то не съм познал както трябва. Затова моля и теб да заживееш точно с тази нагласа, понеже в настоящото време измамата на дявола кара мнозина да се мислят за всезнаещи и всемогъщи и такива просто махат с ръка, когато Господ в Милостта Си поиска да ги посети. Същевременно категоричното откровение от Бога роди в мене нова увереност. Увереност, която започна да ми дава свършен мир и радост. Увереност, че ако тази книга е попаднала в ръцете ти, то е, защото Бог е видял в тебе точния човек, стоящ на точното време и място. Изобщо, дойде времето, когато трябваше да освободя сърцето си от притеснението, че зли ръце биха късали Словото Божие, дадено ми от Небето. Защото не друг, но Бог сам заяви чрез пророк Исая:

“Защото както слиза дъждът и снегът от небето, и не се връща там, но пои земята и я прави да произраства и да напъпва, та дава

семе на сеяча и хляб на гладния. Така ще бъде словото Ми, което излиза из устата Ми; не ще се върне при Мене празно, но ще извърши волята Ми, и ще благоуспее в онова, за което го изпращам. Защото ще излезете с радост, и ще бъдете изведени с мир...”¹

Аз твърдо вярвам, че Божиите думи в тази книга няма да се върнат празни при Исус, но ще извършат Волята Му и ще благоуспееят в назначението, което им е отредено. Същевременно зная, че Онзи, Който изпраща Словото Си по земята, знае до кое сърце ще стигне Словото Му и как това сърце ще се преобрази от Благодатта Му.

С тези начални думи аз искам да те насърча, за да отвориш не ума си, но сърцето си за дълбочините, в които ще се потопиш, и височините, в които ще се изкачиш. Създаден като херувим, Сатана има четири лица и всяко от тях има своя специфична роля. Но именно в лицето на орел е скрита най-дълбоката същност на дявола. Именно лицето на орел е онова изявяване на дявола против Църквата Христова, при което само малцина успяват да му противостоят и да го победят.

Когато получавах в сърцето си помазанието за написването на тази книга, аз получих и видение от Исус. Нека ти разкажа какво видях:

Исус хвана духа ми и ме постави на едно поле, което беше пълно с овце. След това Той ми каза:

“Виждаш ли, Стефане, това поле е светът, а овцете са Моите чеда...”

Забелязах как около овцете имаше много овчари, държащи тояги. Те пазеха овцете. Появеше ли се златно теле, те мигом изваждаха меч от ножниците си и стриваха телето на прах. Появеше ли се лъв, тогава измежду пастирите се намираха хора с лвовидни лица, които изплашваха лъва и той не смееше да приближи стадото. Тогава Исус отново ми каза:

“Ето така изглеждат нещата в Моята Църква. Въпреки тоталната активност на дявола сред овцете Ми се намират хора с вярата на Давид и пророци с Меча на Моисей, които разгонват лъвовете на Луцифер и стриват на прах култа към Мамона. Моето Сърце е

¹ (Исайя 55:10-12)

наистина удовлетворено от верните Ми слуги. Но сега се пригответе да видиш нещо, поради което сърцето Ми страда...”

След думите на Исус небето над полето притъмня от облаци и изведнъж от облаците се стрелнаха ята от орли. Те се впуснаха над стадото и започнаха да кълват с острите си клюнове водачите на стадото, като направо ги завличаха. Тук дори стражите с лъвовидните лица, както и пророците с мечовете си не можеха да противостоят. Орлите грабваха водачите и се издигаха високо нагоре с тях, а след това ги пускаха от клюновете си. Така водачите падаха от голяма височина и разбиваха главите си в земята, а стадото оставаше без водачи и твърде скоро биваше атакувано от зверове. Тогава Исус с твърде сериозен глас ми каза:

“Дошло е времето на най-смъртоносна активност на Сатана. Активността на неговите орли. Активността на лешояда. Активността, която прави Моите служители да падат от високото и да умират от сблъсъка си със земята.

Ти видя какво сториха орлите на служителите Ми. Ти видя колко много от тях са безпомощни. И гледайки всичко това би ли решил, че Божията Сила се е изчерпала или Божието Спасение се е осуетило?”

“О, Исусе!” - отговорих аз - “Далеч да бъде от сърцето ми каквато и да е пораженческа мисъл или съмнение в Твоята Всемогъща Сила. Мисля, че става дума за нещо ново. Мисля, че става дума за най-великото изливане на Духа Ти, което ще защити стадото. Защото това изливане ще поднови силата на слугите Ти. Понеже на орлите на Сатана Ти ще противопоставиш орлите на Божието Царство...”

“Точно така е!” - отговори ми Исус и продължи:

“Защото именно днес е времето, когато Отец Ми прави актуално изреченото Си Слово чрез пророк Исая:

“Даже младите ще отслабнат и ще се уморят. И отбраните момци съвсем ще паднат. Но ония, които чакат Господа, ще подновят силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат...”²

² (Исайя 40:30-31)

Забеляза ли как младите и отбраните всред стадото Ми не знаеха какво да сторят против орлите на Луцифер? Забеляза ли как жално те гледаха на набезите на черните орли, без да могат да им противостоят? Причината за това е, че на орелът на Луцифер може да се противопостави само Господен орел. На онзи, който се издига в духовния свят може да се противопостави само друг, който също се издига в духовния свят.

Ти искаш ли да те издигна в духовния свят? Искаш ли онова Слово от Мен, което ще даде на братята и сестрите ти Силата и помазанието да станат летящи орли?"

"Господи!" - отговорих аз - "Сърцето ми е пред очите Ти. Вземи го и го напълни с Благодатното Си присъствие и помазание. Нека орлите на Луцифер се задавят в пиршеството си. Нека крилата им се отсекат. Нека клюновете им се счупят преди още да са ги забили в която и да е овца от стадото Ти..."

Тогава Исус ми каза:

"Аз ще направя словото в тази книга като Господни криле. Защото Аз ще ви избавя от примката на ловеца и от гибелен мор. С перата Си ще ви покрия и под крилата Ми ще прибегнете; защото Моята вяроност е щит и закрила. Днес Небето има нужда от своите орли и орлите имат нужда от своето Небе. Моето Свято миро ще бъде върху сърцето ти и чрез теб ще оголя ненаситния лешояд на Злото, за да отрежа крилата му и за да счупя клюна му..."

Така видението от Исус се прекрати и аз почувствах как сърцето ми наистина е поставено под покрива на Всевишния и словото на тази книга започна да се пълни в мен от засеняването на Всемогъщия. Нека Божията Благодат те направи способен да разбереш цялото Небесно послание, така че наистина да бъдеш окрилен от Божието помазание! Амин и Амин!

Авторът

1. ОРЛОВАТА ГОРДОСТ НА ЛУЦИФЕР

Братко мой, нека сега да погледнем на дявола през погледа на Божието Слово. Досега ти може да си слушал много неща за този противник на Бога и човечите, но се пригответи тук да разбереш за сърцевината на неговата тъмна природа и извратен дух. Библията ясно ни показва, че творението, което Бог беше създал, в изначалния си вид беше съвършено. Бог създаде първо духовния свят, а след това и материалния свят. И всички, създадени от Божията ръка, началства, власти и сили, имаха за печат съвършенството. Ние можем само да предполагаме колко красиво и прекрасно е било в онзи момент творението. Ако можеш си представи свят на една вечна хармония, мир и светлина. Ако можеш си представи един свят, в който величието и могъществото на Вечния Творец е вървяло ръка за ръка с Неговата Любов и Благост. Чудесно е да си представим всичко това, но ето, че в един покъсен момент, толкова кратък, щото Библията дори не го коментира широко, нещо в духовния свят става причина **“тъмнина да покрива бездната”** и Бог да **“раздели светлината от тъмнината”**. Съгласи се тогава, че един Съвършен Дух, като Божият Дух, не би създавал нещо, което впоследствие да разделя и отрича. Ето защо в онзи момент не Бог беше създал тъмнината, покриваща бездната, за да разделя светлина от тъмнина. В онзи момент, миг след първите записани библейски думи - **“в начало Бог създаде небето и земята”** - на арената на духовното битие изгрива тъмният гений на Луцифер. Не се съмнявай, че това е точно така, но за пълно убеждение си спомни думите на Апостол Йоан:

“Който върши грях, от дявола е, защото дяволът отначало съгрешава. Затова се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола...”³

Виждаш ли, че е писано - **“дяволът отначало съгрешава”**?

За кое начало говори Апостолът?

Несъмнено - за думите в първа глава на “Битие” - **“В начало Бог създаде небето и земята...”**

³ (I Йоаново 3:8)

За нас ще остане тайна как сърцето на засеняващия херувим се е обърнало против Твореца и как Бог е видял и предусетил зараждащото се зло. Но ние непременно трябва да видим явното в бунта на Луцифер, сиреч, онова семе на несъгласие със Святостта на Йеова, което е пуснало корен в сърцето на херувима и след това е дало плод на ужасяваща поквара и беззаконие. Когато Исус ми даваше вдъхновението за размисъл върху тази тема, Той насочи погледа на сърцето ми върху два най-важни факта от бунта и падението на Луцифер. Първият факт бе в това, че Бог бе създал Луцифер като съвършен засеняващ херувим:

“Ти беше херувим, помазан да засеняваш; и аз те поставих така, щото ходеше на Божия свят хълм; ти ходеше всред огнените камъни. Ти бе съвършен в постъпките си от деня, когато бе създаден, догдето се намери беззаконие в тебе...”⁴

Вторият факт бе в това, че след падението и бунта на Луцифер, Бог го прокле, уподобявайки го на змия:

“Тогава рече Господ Бог на змията: Понеже си сторила това, проклета да си измежду всеки вид добитък и измежду всички полски зверове; по корема си ще се влечеш и пръст ще ядеш през всичките дни на живота си...”⁵

Нека сега да разгледам първия факт. Както сам се убедих, Луцифер беше създаден като съвършен херувим, а не като паднал дявол. Категорията “съвършено” отговаря на Божията пълнота и завършеност. Ето защо Луцифер притежаваше тази пълнота и завършеност. Той беше съвършен и без никакъв недостатък. И точно тук, в тази тънка нишка на разсъждение, ти може би вече си мислиш, че след като падна в бунта си Луцифер вече имаше много недостатъци.

Нищо подобно! Недостатъкът показва, че някъде нещо не достига.

Какво ли не му е достигало на Луцифер, та да съгреша? Не го ли създаде Бог съвършен, тоест, имащ пълнота във всяко отношение?

Значи проблемът не е в недостатъците!

Къде е тогава този проблем?

⁴ (Езекиил 28:14-15)

⁵ (Битие 3:14)

Нека да ти помогна в разбирането, като дам пример с едно шише. За това шише има три варианта:

Първият вариант - да е недоизпълнено с вода.

Вторият вариант - да е пълно с вода.

Третият вариант - да е препълнено, така че водата да изтича от него.

В първият си вариант това шише би имало недостатък - недостатъчно вода. Във вторият вариант то би било в пълнота, тоест, водата да отговаря на неговата вместимост. В третият вариант това шише е препълнено, тоест, поискало е повече вода, отколкото може да поеме като вместимост.

А сега помисли към кое от трите шишета можем да причислим Луцифер? Той не е бил недоизпълнен, защото е бил създаден съвършен, тоест, в пълнота. Следователно - той е поискал повече от Божията достатъчност и в един момент е прелял. Нека следващите думи на Бог, обърнати към него, те убедят в правотата на това, за което ти говоря:

“От много голямата ти търговия напълниха всичко всред тебе с насилие, и ти съгреши, затова те отхвърлих като сквернен от Божия хълм, и те изтребих отсред огнените камъни, херувиме засеняващи! Сърцето ти се надигна поради хубостта ти; ти разврати мъдростта си поради блясъка си...” ⁶

Виждаш ли как от много голямата търговия на Луцифер в един момент сърцето му е започнало да се пълни с насилие? И не само се е напълнило, но поради това, че преди търговията е било в пълнота, тоест, съвършено, това сърце просто е преляло. То се е надигнало поради хубостта си и е развратило Божията мъдрост, поради блясъка си.

Какво иде да ти покаже всичко това?

Ето какво:

От многото ласкателства на обкръжението си, имащи ефект на насилие върху сърцето му, Луцифер е започнал да смята себе си за по-хубав от Бога. И поради блясъка, притурен върху Божията достатъчност, която е имал, Луцифер е развратил мъдростта си!

Толкова по първия факт, който записах по-горе. А сега виж втория факт. Бог уподоби Луцифер на змия, ако и в естеството му на херувим този

⁶ (Езекиил 28:16-17)

образ да не съществува. Защото херувимите имат четири лица, според както е писано:

“А колкото за изгледа на лицата им, той беше като човешко лице; и четирите имаха лъвово лице от дясната страна; и четирите имаха волско лице от лявата; и четирите имаха орлово лице...”⁷

А сега отново помисли защо Бог уподоби Луцифер като змия. Когато някой е противен на Бога, той не пада ли от най-високото си състояние в най-ниското? Какво значи да смяташ себе си за по-красив от Бога и с по-велик блясък от Неговия? Не е ли Бог Превъзвишен и Свят повече от всички? И ако наистина е такъв, то кое ли от лицата на херувима Луцифер се е надигнало, за да държи върховенство спрямо Бога?

Нека ти помогна в разбирането. Виж отново лицата на херувимите, за да разбереш бунта и падението на херувима Луцифер. А сега си представи, че някой ти е предоставил тези четири лица, всяко с качествата му и с възможностите му. Представи си също, че твоята заветна цел е един невероятно висок планински хълм или връх.

С кое от лицата ще преодолееш този хълм?

С волското лице няма да стане. С човешкото лице също няма да стане. С лъвското лице ще стигнеш донякъде, но и то няма да е достатъчно. Значи остава не нещо друго, но орловото лице на Луцифер. Помисли как се казва хълмът, на който обитава Бог.

Не е ли това хълмът Сион? Не е ли построен този хълм на покрива на Вселената? Кой друг, освен един орел би дръзнал да лети, за да покори този връх? И кого другико да има предвид Господ, когато заявява чрез пророка Си Авдий:

“Измамила те е гордостта на твоето сърце, тебе, който живееш в цепнатините на канарите, тебе, чието жилище е на високо, който казваш в сърцето си: Кой ще ме свали на земята? Ако и да се издигнеш като орел и поставиш гнездото си между звездите, и от там ще те сваля, казва Господ...”⁸

⁷ (Езекиил 1:10)

⁸ (Авдий 3-4)

Сега разбираш ли, че гордостта на Луцифер бе продиктувана именно от факта, че хубостта и блясъкът му го накараха да се надигне като орел пред лицето на Господ. И именно тази е причината Господ да го уподоби като змия.

Какво по-голямо нещастие за орела от това - да бъде същество, което ще се влече по корема си и ще яде пръст през всичките дни на живота си?

Всичко това ти дава знанието, че най-голямото надигане на дявола като орел доведе до най-голямото му падение като змия! А пък гордостта се оказа точно тая смъртоносна инжекция, която накара свободната воля на херувима да потърси ранг и величие, които никой никога не ѝ е отреждал. Запомни и другото, което Исус ми каза, а именно, че:

Всеки, който надигне пред Господа сърцето си като орел, ще има съдба от Господа да се превърне в змия!

А сега нека да продължа с нещо друго. Въпреки, че в очите Господни Луцифер не е нищо повече от една змия, която яде пръст и се влачи по корема си, в очите на хората този паднал херувим ще е нещо друго. Адам и Ева паднаха и оттогава човечеството носи пасивите на тяхното грехопадение, понеже всички се раждаме със смъртна плът и наследствен грях. Ето защо сред падналите падналият ще продължава да показва лицата си на херувим, ако и тези лица да са извратени и нищожни пред Бога. Луцифер падна поради гордост. Той изгуби Небето и заедно с него изгубиха Присъствието на Бога и една трета от Небесните ангели.

Какво по-естествено за един паднал от желанията и опитите му отново и отново да се опитва да стане и да бъде стоящ в собствените си очи? Когато аз питах Исус как реагира Луцифер, след като бе изхвърлен от Небето, Той ми каза:

“Змията винаги ще си остане змия. Тя никога няма да избяга от съдбата си на змия. Но сред другите паднали, подобно на нея, тя никога няма да позволи да я смятат за змия. Ето защо след гордостта на Луцифер в Небето, дойде превъзнасянето на Сатана на земята...”

Нека да поговорим за това превъзнасяне в следващата тема.

2. ОРЛОВОТО ПРЕВЪЗНАСЯНЕ НА ЛУЦИФЕР

Можем само да предполагаме какво е бушувало в тъмното сърце на Луцифер, след като Бог го изхвърля от Небето. Можем само да предполагаме какви речи е държал пред всичките си паднали ангели. Но едно със сигурност трябва да знаем - Сатана безкрайно много вече е бил мотивиран да върши зло против Бог и Божието Царство. Когато в един безкрайно дълъг период си живял горе и дойде миг вече да си долу, то е естествено носталгията да те дърпа все нагоре - към мястото, което си напуснал или от което са те изгонили. Така през всички хилядолетия и Сатана го е дърпала носталгия към Небето. Но това не е било носталгия по изгубената Святост, а по-скоро - по изгубеното величие и ранг в Небето.

Както вече казах - има голяма разлика между гордост и превъзнасяне. Гордостта е разрушителната позиция, която имаш, когато си на високото. Докато превъзнасянето е опитът да завземеш по-висока позиция от онази, на която се намиращ или от онази, на която си паднал. Така Сатана, след като падна на земята, започна да прави безплодни опити за превъзнасяне. Искам да знаеш и живееш с разбирането, че двигателят на неуморната активност на дявола против Бога и хората винаги е имал за гориво превъзнасянето. Бог е видял, както горивото, така и двигателя и затова им е дал име, с което да олицетвори постоянната активност на Злото. Нека да те направя свидетел на една от първите библейски картини, говорещи именно за превъзнасянето на Сатана. Ето какво четем в "Книгата Битие":

"А по цялата земя се употребяваше един език и един говор. И като потегляха хората към изток, намериха поле в Сенаарската земя, където се и заселиха. И рекоха си един на друг: Елате да направим тухли и да ги изпечем в огъня. Тухли употребявахме вместо камъни, а смола употребявахме вместо кал. И рекоха: Елате да си съградим град, даже кула, чийто връх да стига до небето; и да си спечелим име, да не би да се разпръснем по лицето на цялата земя..."⁹

⁹ (Битие 11:1-4)

Виждаш ли, братко, когато човеци се съберат да си направят град, то това е едно чудесно, смело намерение на предприемачи, така че от труда им да се изгради нещо добро - град за живеене на човеци. Аз вярвам, че всеки град на земята първо се е родил в главата на интелигентен човек, който е решил да засели необитаемата земя. Та нали такава е в крайна сметка и една от първите Божии заповеди към Адам и Ева, както и към потомството им:

“Плодете се и се размножавайте, напълнете земята и обладайте я...”¹⁰

Значи няма нищо по-естествено хората да си построят град, в който да живеят. Но ето, че тези човеци, намерили поле в Сенаарската земя, не просто искат да си построят град, но **“даже кула, чийто връх да стига до небето...”** Можеш ли ти днес да намериш един архитект и строител, който да ти изпълни такава строителна поръчка - кула, чийто връх да стига до небето? Даже да ти построи кула, достатъчно много висока, то стигнал ли е връхът на тази кула до небето? Не е ли това небе твърде относително понятие? Не прозира ли тогава в намерението на тези човеци заявката на Сатана за превъзнасяне? И ако човеците си построят каквато и да е кула (говоря по човешки) то ще стигне ли тази кула до небето? Не е ли нещо друго стигащото до небето?

Защото тази кула, която Сатана тръгна да гради, (а не човеците по плът) действително се опита да стигне до Небето и не само се опита, но раздразни Бог. Как иначе да си обясниш следващия стих от “Битие”:

“А Господ слезе да види града и кулата, които градяха човеците...”¹¹

Какво ли е впечатлило нашият Творец, Който е създал Вселена, широка милиарди светлинни години? Кула, колкото един атом в планета, колкото прашинка ли? Съгласи се, че такива неща не могат да впечатлят Твореца. Нещо друго Го е впечатлило. Нещо, свързано не с намерението на човеците, а с невидимия духовен режисьор, дърпащ конците на тяхното нечестиво съгласие. Разбираш ли, че в действителност не жалките човешки

¹⁰ (Битие 1:28)

¹¹ (Битие 11:5)

проекти и намерения и проекти, но амбицията на падналия херувим е възбудила Господа към ревнивост?

Защото Той е бил впечатлен не от материалната кула, която са тръгнали да строят човеците, но от духовната кула на превъзнасянето, която е тръгнал да строи самият Сатана. Защото Бог **“и до завист ревнува за духа, който е положил да живее в нас...”**

И да бъде ли този човешки дух изпълнител на сатанински внушения и съблазни? Да иска ли да си спечели име тогава, когато отчаяно се нуждае не от силата на своето си име, но от Името Господно?

Когато аз питах Исус какво всъщност е видял, когато е слязъл да види града и кулата, които са градели в Сенаарската земя, Той ми каза:

“Можеш ли да си представиш небе, което е почерняло от летящи орли? Можеш ли още да си представиш как всеки един от тези орли е сграбчил с клюна си по едно човешко сърце, за да инжектира в него отровата на Луциферовото превъзнасяне?”

Ако имаш вярата да си представиш всичко това, то ти просто си видял случилото се в Сенаарската земя. И не само него... Ти си видял пълнотата на сатанинската активност, изграждаща великият богопротивен град, който владее над земните царе...”

Знаеш ли, братко, че когато Исус те пита нещо, в самия Му въпрос блести такава Светлина, че тя самата е отговорът. Така и аз, докато ме питаше Исус, виждах наистина онова почерняло небе над Сенаарската земя. Виждах и болката на Отец, Който говореше на Сина Си, като Му казваше:

“Ето, едни люде са, и всички говорят един език (на сатанинското превъзнасяне) и това е, (богопротивното дело) което са почнали да правят (като прегарят съвестите си с огън и прилепват душите си със смола) и не ще може вече да им се забрани, какво да било нещо, що биха намислили да правят. Елате да слезем и там да разбъркаме езика им, тъй щото един други да не разбират езика си...”¹²

Сега разбираш ли, че в действителност проектът в Сенаарската земя беше първата сериозна заявка на орловото превъзнасяне на Луцифер. С разбъркването на човешките езици Бог отрязва пъпната връв на онова

¹² (Битие 11:6-7)

религиозно октоподче, което днес се е превърнало в най-страшният духовен октопод на земята. Библията казва за Божието действие следното:

“Така Господ ги разпръсна оттам по лицето на цялата земя; а те престанаха да градят града. Затова той се именува Вавилон* (тоест: бъркотия), защото там Господ разбърка езика на цялата земя; и оттам Господ ги разпръсна по лицето на цялата земя...”¹³

Вавилон беше, е, и остава постоянният опит на Сатана за превъзнасяне против Бога и аз те моля да запомниш това. Този град никога не е преставал да съществува, а днес той се е уголемил многократно. Колкото до това, че проектът Вавилон отговаря на орловото превъзнасяне на Луцифер, аз молих Исус и Той ми даде мъдрост да видя именно орловото лице на Луцифер, като абсолютен образ на Вавилон. Нека ти споделя тази мъдрост. Ако сериозно си изучавал Библията ти със сигурност знаеш, че в историята на човечеството имаше миг, когато Вавилон се уголеми и стана най-великият град на земята, владеещ над всички царства и градове. В онова време началник на Вавилон беше цар Навуходоносор. По Волята на Бога, свързана с Неговия Гняв против беззаконието на народа Му, Израил попадна под робството на Вавилон. Тогава самият Сатана инжектира в Навуходоносор собствената си херувимска амбиция. А царят, като се огледа в огледалото на собствения си егоизъм, възкликна:

“Не е ли велик тоя Вавилон, който аз съградих с мощната си сила за царското жилище и за славата на величието си?”¹⁴

Не може в едно човешко сърце да долети орелът на сатанинското превъзнасяне, а това да не впечатли Бога и Той да не реагира съвременно.

“Думата бе още в устата на царя, и глас дойде от небесата, който рече: На тебе се известява царю Навуходоносоре, че царството премина от тебе; и ще бъдеш изгонен измежду човеците, между полските животни ще бъде жилището ти, и ще те хранят с трева като говедата...”¹⁵

Моля те, забележи къде ще бъде изгонен Навуходоносор. Словото казва, че това е **“между полските животни”**, за да **“бъде хранен с**

¹³ (Битие 11:8-9)

¹⁴ (Даниил 4:30)

¹⁵ (Даниил 4:31-32)

трева като говедата". Но кой друг Бог прокле да бъде между полските животни? Не каза ли Той на змията:

"Проклетата да си измежду всеки вид добитък и измежду всички полски зверове..."

Сега разбираш ли колко вярна е библейската максима:

"Искайте и ще ви се даде! Търсете и ще намерите!"

Навуходносор в превъзнасянето си искаше съдба като Луциферовата. И Бог му я даде. Нещо повече. Понеже Сатана подейства в Навуходносор именно като орел, който се превъзнася, виж в какво животно се превърна вавилонският цар:

"В същия час това нещо се изпълни над Навуходносора; той бе изгонен измежду човеците, ядеше трева като говедата, и тялото му се мокреше от небесната роса додето космите му пораснаха като пера на орли, и ноктите му като на птици..." ¹⁶

Нека това свидетелство те убеди, че превъзнасянето наистина произхожда от онова лице на падналия херувим, което е орлово. И цар Навуходносор трябваше да се насити на орлови пера и нокти, та накрая да повдигне очите си към Небето и да проси Божията милост. И когато Бог се смили та го възвърна към живота, този вавилонски властелин вече не превъзнасяше себе си, но ето Кого:

"Сега аз, Навуходносор, хваля, превъзнасям и славя Небесния Цар; защото всичко, що върши, е с вяност; и пътищата Му са справедливи; а Той може да смири ония, които ходят горделиво..." ¹⁷

Има две думи в речника на устата ти, които никога не бива да обръщаш към себе си, нито да попадаш под духовния им заряд. И това са гордостта и превъзнасянето. В духовния заряд зад тези думи е скрито падението на Луцифер, както и най-успешните му оръжия против Църквата на Господ Исус Христос.

Оттук нататък книгата ще продължи с разяснителен поглед върху орела Луцифер, както и с поглед върху онези, които попадат в полезрението му.

¹⁶ (Даниил 4:33)

¹⁷ (Даниил 4:37)

3. ТЩЕСЛАВИЕТО НА ЖИВОТА ИЛИ ЗА ПРИЦЕЛЪТ НА ЛЕШОЯДА

След всичко записано в първите две глави вярвам, че си убеден напълно в неоспоримата истина:

Херувимът Луцифер се е надигнал против Бога с лицето си на орел!

Тук обаче възниква въпросът:

Защо Бог е дал на херувимите да имат лице на орел, след като в едно такова лице съществуват такива рискове?

Ами имай вярата да разбереш, че орелът може да бъде носител и на прекрасни и възвишени черти. Исус ни иска като орли против орлите на Луцифер и това напълно доказва, че в божествения стандарт орелът има и други качества. По-нататък в тази книга прекрасно ще разбереш качествата на Божия орел, но тук искам да видиш нещо друго. В изобличенията Си против Сатана Бог заявява, че той е извратил мъдростта си. А това е доказателство, че Луцифер няма никога повече да е орел в оня вид, даден му от Бога. Той ще е друг орел, имащ специфични задачи, различни от тези на Божиите орли. Бог има и други херувими, освен Луцифер, но за разлика от него те не са в бунт със Създателя си, а в съвършено покорство. И едва ли има други небесни обитатели, облечени с такава власт и сила, както херувимите. Защото, при грехопадението Всевишният:

“...изпъди Адама; и постави на изток от Едемската градина херувимите и пламенния меч, който се въртеше, за да пазят пътя към дървото на живота...”¹⁸

Какво обаче стана с херувима Луцифер? Онова негово лице на орел не придоби ли специфични черти, коренно различаващи го от покорните на Бога херувими?

Разбира се, че придоби. Както надявам се, ти е известно, на планетата земя има различни видове орли. И измежду многото видове има един вид, който напълно пасва и се покрива с лицето на Сатана. Този вид орел е лешоядът.

¹⁸ (Битие 3:24)

Откъде правя това заключение?

Ето откъде. Върни се отново на проклятието на Бог против змията и ще прочетеш писаното, а именно:

“По корема си ще се влечеш и пръст ще ядеш през всичките дни на живота си...”

Когато едно животно умира, то не се ли връща в пръста?

Неговият труп не е ли пръст, която наричаме “леш”?

Точно така е. Ами приеми тогава, че за тази леш в природата си има птици-санитари, които я поглъщат, докато се разлага и това са лешоядите. Тук аз няма да ти изнасям лекция по зоология, защото прицелът ми не е против земните лешояди. Прицелът на тази книга е против най-големия духовен лешояд, който Словото Божие ти разкрива като дявол и Сатана. Поради тъмния си инстинкт, той също ще търси духовни трупове и духовна леш, за да ги поглъща. Въпросът е:

Как да разкрием полезрението на лешояда? Кои попадат пред очите му? Кои стават негови жертви?

Отговорът не е лесен, но затова пък е жизнено необходим за всеки от нас. Така, както един естествоизпитател наблюдава живота на птиците и ги класифицира според видовете им и особеностите им, така и Бог е дал изобилна класификация на лицата на дявола, за да бъде четящият Словото Му мъдър и благоразумен в живота си.

Нека сега да ти покажа най-важната класификация за орела-Луцифер, която Библията ни разкрива. Тази класификация намираме в “Книгата на пророк Исая”, където четем за сатанинските амбиции:

“Как си паднал от небето, ти Деннице, сине на зората! Как си отсечен до земята ти, който поваляше народите? А ти думаше в сърцето си: Ще възляза на небесата, ще възвиша престола си над Божиите звезди и ще седна на планината на събраните богове към най-крайните страни на север. Ще възляза над висотата на облаците, ще бъда подобен на Всевишния...”¹⁹

Виждаш ли, братко мой, че Бог е виждал сърцето на Луцифер още при зараждането на бунта му, ако и Луцифер да не е виждал сърцето на Бога.

¹⁹ (Исайя 14:12-14)

Бог е виждал как засеняващият херувим е разтварял крилата откъм лицето на орел и е започвал масово да засенява сърцата на много Божии ангели. Тогава, когато все още е участвал в Живота на Бога, и не е бил изхвърлен от Небето, Луцифер е натрупал пет желания в сърцето си, започващи винаги с думичката "ще". Зад всяко от тези желания е стояла амбицията на херувима да си придобие слава като Бог. Моля те, много да внимаваш в това, което четеш, защото е ключ към голямо откровение. Аз нямаше да разбера този ключ, ако Исус просто не проговори в сърцето ми. Защото, докато четях стиховете от "Книгата на пророк Исая" Той ми каза:

"Забележи, че след всяко желание, започващо с "ще" Луцифер е искал слава като Бог. Това "ще" е било амбицията на орловия образ вътре в херувима. Точно с тези пет желания Луцифер стана родител на една дума, която събира в себе си желанията му на орел. Запомни, че тази дума е "тщеславието". Тщеславието е не нещо друго, но онова изригване в сърцето при което към "ще"-то на пожеланието се прибавя и ефектът на "славата". Именно тогава сърцето вече е станало "тщеславно", тоест, пленено от пожелания, които да издигат неговата, а не Божията Слава.

Става ли ти ясно сега кои ще бъдат в полезрението на лешояда? Няма ли това да са всички тщеславни човеци, които не търсят смирение, но кариера в Живота на Бога?"

Думите на Исус ме удариха. Божието тежко помазание започна да тече още по-осезаемо в духа ми и жилите ми. В този момент разбирах, че една огромна част от мнозинството на вярващите стои в най-рисковата граница. Границата, която Словото разкрива като тщеславието на живота. Моля те също да забележиш, че това е тщеславие на живота, а не на смъртта. Още в живота си пред Божието лице Луцифер роди тщеславието. И неговият образ на орел работеше за осъществяване на амбициите му. Виж отново как започва превъзнасянето му:

"Ще възляза на небесата..."

Кой ли би държал в сърцето си такава мисъл, освен един орел?

Виж и друго негово желание:

"Ще възляза над висотата на облаците..."

Има ли друга птица, освен орелът, която е способна да възлезе над висотата на облаците? Разбира се, че няма. Ето защо аз искам в сърцето ти да влезе знанието, че тщеславието е духовна деградация, изградена от връзката между гордостта и превъзнасянето!

Забележи, че орелът има не едно, но две крила. С тези две крила той загребва въздух и се издига нагоре. В духовен смисъл двете крила на орелът Луцифер са именно гордостта и превъзнасянето. И задача номер едно на всички сили на Злото е да си набелязват Божии служители и да започнат да ги атакуват с гордост и превъзнасяне. Така идва миг, в който Господният служител повтаря бунта и падението на Луцифер. Но нека не бъда голословен и да те убедя къде е жилището на лешояда и кои попадат в неговото ползрение. Ето какво четем за него в "Книгата Йов":

"При твоята ли заповед се възвишава орелът и прави гнездото си по височините? Живее по канарите и там се помещава, по върховете на скалите и по непроходимите места. От там си съзира плячка, очите му я съглеждат отдалеч. И билетата му смучат кръв; и гдето има трупове, там е и той..."²⁰

Искам да знаеш, че това са думи на Бога, обърнати към страдалеца Йов. Задавайки въпроси към слугата Си, Бог иска да утвърди в сърцето му пълнотата на Своята Воля, а именно, че Той е Единственият Суверен, Който допуска всичко на тази земя и няма нещо, което да се случва без Неговата заповед. Затова, ако орелът се възвишава и прави гнездото си по височините, то той върши Божията Воля, колкото и трудно да ти е да си представиш това. Зная, че може би ще кажеш:

"Нали Сатана е беззаконник? Как така тогава изпълнява нещо, което му диктува Бог?"

Имай, братко, вярата, че Сатана не може да мръдне от мястото си, ако Бог не му позволи. Понеже Божият Дух изпълва Небето и земята и няма място, където да не е Бог. Цялата активност на всички сили на Злото е допусната от Бога, за да се изяви. Не по друга причина, но за да се изпита творението и да се види ясно кои са Верните и покорните и кои са бунтовните и непокорните. Виж колко ясно ти е казал това Апостол Павел:

²⁰ (Йов 39:27-30)

“И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата...” ²¹

И нека сега отново да се върна на Божиите думи за лешояда. Знанието, което Бог дава на Йов е толкова дълбоко, че не можем да се задоволим само с прочитане на Божиите думи. По-скоро - трябва да ги разгледаме ред по ред и стих по стих, за да се изпълним с Небесното просветление. Затова и аз ще поставя духовно ударение върху най-важното, което Исус ми откри в Божиите думи:

Първо: Лешоядът прави гнездото си по височините

Второ: Лешоядът живее по канарите и там се помещава

Трето: Лешоядът съзира плячката си по върховете на скалите

Четвърто: Демоните-лешояди смучат кръв

Пето: Където има трупове, там е и лешоядът

Сега забележи първото духовно ударение. Лешоядът прави гнездото си по височините.

Как да разбираш това?

Именно така, че мишена на неговия клюн става хората, които са високоумни и които предават ума си на високи неща. Нека тук да ти дойде наум сериозното предупреждение на Апостол Павел:

“...не давайте ума си на високи неща, но предавайте се на скромни неща; не считайте себе си за мъдри...” ²²

Знаеш ли, че години наред аз не съм разбирал това мъдро напътствие на Павел? Много пъти съм се заблуждавал, че ако търся високото, то непременно там ще ме чака Бог. Трябваше моят Небесен Баща да ме шамаросва неведнъж и да ме изобличава, за да разбере, че Неговите помисли не са като човешките. Аз не можех да схвана как един Божий помазаник като цар Давид заявяваше на Бога:

“Господи, сърцето ми не се гордее, нито се надигат очите ми, нито се занимавам с неща големи и твърде високи за мене. Наистина

²¹ (II Солунци 2:11-12)

²² (Римляни 12:16)

аз укротих и успокоих душата си; като отбито дете при майка си, така душата ми е при мене, като отбито дете...” ²³

Накрая един ден Исус ми даде видение. Видях един много висок блок, пред който се бяха събрали мои братя и сестри в Господа. Тогава Исус ми каза:

“Започни да се изкачваш по стълбите на този блок, докато се изкачиш на върха му...”

И аз започнах да изкачвам стълбите, докато накрая се изкачих на върха. Тогава отново до мен беше Исус и ми каза:

“Погледни сега надолу. Виждаш ли твоите братя и сестри?”

Погледнах надолу и видях малки микроскопични точки, които се движеха. А Господ отново ме попита:

“Не станаха ли братята и сестрите ти твърде малки в очите ти? И не е ли това по причината, че си се качил толкова високо?”

Не можех да противореча на въпроса Му. Наистина беше така. Нещо повече. Аз дори не можех да осъществя контакт с братята и сестрите си. А Той отново ми каза:

“А сега погледни кой стои над теб и какво се готви да направи!”

Обърнах поглед нагоре и видях един лешояд. Неговият хищен поглед показваше, че не съм на територията на Бога, ако и Исус да допусна да преживея това видение. Тогава извиках:

“Исусе, върни ме долу, защото лешоядът просто ще ме изкълве!”

Така Исус отново ме хвана и ме върна при братята и сестрите ми.

Какво ли духовно се беше случило с мен?

Нищо повече от това, че онзи, който отдава ума си на високите неща, отваря сърцето си за гордостта и за превъзнасянето на лукавия. Нека това видение, братко мой, бъде обица за ухото ти и поука за сърцето ти. Нека вратата на сърцето ти бъде отворена за смирението, простотата и чистотата, която дължим на Исус. Защото:

“...който построява високо вратата си, търси погубел...” ²⁴

А сега да продължа с второто духовно ударение:

²³ (Псалом 131:1-2)

²⁴ (Притчи 17:19)

Второ: Лешоядът живее по канарите и там се помещава.

Как да разбираш това духовно ударение?

Преди всичко - като свидетелство за неутолимия апетит на дявола да воюва против християните и да търси такива, които биха отпаднали от вярата. Понеже какво друго да е канара, освен църкви, които имат за основа Исус Христос?

Спомни си какво ти е казал Спасителят в "Евангелието от Матей":

"И тъй, всеки, който чуе тези Мои думи и ги изпълнява, ще се оприличи на разумен човек, който е построил къщата си на канара..." ²⁵

Исус е Словото на Живия Бог и ако ти изпълняваш това Слово, то непременно си построил къщата си на Канара.

"Какво търси тогава лешоядът там?" - би попитал ти и въпросът ти наистина ще е уместен и правилен. Отговорът ще намериш в продължението на Христовите думи, свързани с канарата:

"И завая дъждът, придойдоха реките, духнаха ветровете и устремиха се върху оная къща; но тя не падна, защото бе основана на канара..." ²⁶

Виждаш ли, че въпреки, че си на Канарата, то започват да духат ветрове, да прииждат реки и да ваят дъждове. Кой друг би правил това, ако не онзи, който **"живее по канарите и там се помещава"**? Не казва ли Словото, че изпитанието на нашата вяра произвежда твърдост? И с кой друг да те изпита Бог, освен чрез лешояда?

Именно изпитанието на нашата вяра в Исус е дадения достъп на Сатана, за да бъдем изпитани. Спомни си, миг преди да бъде предаден от Юда на стражата на първосвещениците, как Исус погледна на ученика Си и му каза:

"Симоне, Симоне, ето Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито; но Аз се молих за тебе да не отслабне твоята вяра (да не се разклати твоята канара) и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си..." ²⁷

²⁵ (Матей 7:24)

²⁶ (Матей 7:25)

²⁷ (Лука 22:31-32)

Спомни си също какво ти казва Апостол Петър в първото си послание:

“Възлюбени, не се чудете на огнената изпитня, която дохожда върху вас да ви опита, като че ви се случва нещо чудно; но радвайте се загдето в това вие имате общение в страданията на Христа...”²⁸

Какво се случва обаче, когато отслабне нашата вяра? Какво се случва, когато започнем да се чудим и дори направо се съблазним от наложеното изпитание?

Става това, че лешоядът ни поглъща, без дори да се усетим.

Нека ти покажа и третото духовно ударение:

Трето: Лешоядът съзира плячката си по върховете на скалите.

Как да разбираш тази плячка на лешояда? Какво тук са върховете на скалите? Естествено, че са върховете на църквите. Във всяка църква има божествена йерархия, която отговаря на божествения статут на Божиите слуги. И ако лешоядът се прицелва в плячка по върховете на скалите, то не е по друга причина, но защото управителите над Господните люде са най-склонни към гордост и превъзнасяне. Тук амбицията на Сатана е пресметната така, че да има максимален убийствен ефект. Върни се отново към началото на тази книга и си спомни видението, което ми даде Исус. Защото тогава видях как лешояди просто хващаха с клюновете си водачите на стадото, вдигаха ги нависоко и ги пускаха, така че, когато паднеха на земята тия водачи разбиваха главите си и умираха. Няма нищо по-страшно от църква, чийто водач е погълнат от лешояд, понеже от този момент не Божий помазаник, но самият лешояд да води стадото.

Познай къде ще го отведе!

Познай какво ще се случи с вярващите в подобно стадо!

Няма ли тогава тщеславието да е най-изявената картина в подобна църква? Ти знаеш ли какво става, когато пилетата на лешояда се настанят в някоя църква? Отговорът е в следващото духовно ударение:

Четвърто: Демоните-лешояди смучат кръв

Представи си едно тяло. Тяло, което е на път да умре. И изведнъж върху това тяло накацват лешояди и започват да го кълват с клюновете си

²⁸ (1 Петрово 4:12-13)

и да смучат кръвта му. Ще смогне ли сърцето на това тяло да изпомпва толкова кръв, че да засити ненаситните лешояди? Няма ли в един момент просто да не остане кръв?

И сега помисли коя е Кръвта в Христовото тяло. Не е ли това пролятата Кръв на Спасителя, която ни очиства от греховете ни? И да започнем ли да съгрешаваме под влиянието на лешояда, та да е нужна нова и нова Кръв за покриване на греховете ни? Не разбираш ли, че точно това е смученето на Кръв от тези опитни демони? Понеже каква друга Кръв да има в Църквата, която е духовното Тяло на Христос, освен Кръвта на Агнеца?

Нека ти помогна с един стих, който ще ти покаже тоталната трагедия на църкви, обладани от лешояди:

“Защото ако съгрешаваме самоволно, след като сме познали истината, не остава вече жертва за грехове, (не остава Христова Кръв за Спасение, понеже са дошли лешояди, които я смучат) но едно страшно очакване на съд и едно огнено негодувание, което ще изпояде противниците...”²⁹

Къде да открием причините за самоволното съгрешаване?

Къде да търсим отворената врата за нашествието на лешояда?

Ето къде. Апостол Йоан ни напътства с Божията Любов, като казва:

“Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца. Защото всичко, що е в света, - похотта на плътта, пожеланието на очите и тщеславието на живота, - не е от Отца, но е от света...”³⁰

Виждаш ли каква е деградацията на разрушението в сърцето на вярващия? Започва се с похотта на плътта, преминава в пожеланието на очите и стига до тщеславието на живота. И всичко това има за корен любовта към света. Ти обичаш ли света? Обичаш ли моделите на света? Обичаш ли принципите на света? Обичаш ли търговския дух на света?

Ако обичаш всичко това, то тогава с цялото си сърце си се устремил към лешояда и той непременно ще изкълве сърцето ти и ще направи напразна проляната за теб Христова Кръв. Аз не пророкувам това за теб,

²⁹ (Евреи 10:26-27)

³⁰ (I Йоаново 2:15-16)

нито пък ти го заповядвам като съдба. Аз не искам това слово да те плаши, но по-скоро да отрезви ума ти и да се замислиш. Защо?

Защото не е възможно църква да отвори вратите си към света и да остане под Божията защита. Защото не е възможно вярващите да кръщават общението си с омерзяващи светски термини като конференции, сесии, семинари, каквито и Сатана дава на служителите си, и да се успокояват, че те просто са модерни, когато не са разбрали как вони на тщеславие от общението им. Защото не е възможно търговците да влязат в Храма и да изкарат сергиите си, а вярващите да започнат да купуват и продават Бога, и това място да продължи да бъде Свято. Защото не е възможно светската рок-музика да тържествува от амвона и християните да си мислят, че в Небето има класация "Топ-10" и че ангелите всеки месец си изкарват нови рок-парчета, а Господ Исус Христос разпуска в райската дискотека.

Отново ти повтарям, че ако обичаш тези неща, то правиш напразна Кръвта на Исус и върху сърцето ти непременно е дошло някое от билетата на лешояда, което смучи Кръвта на Спасението ти. А така непременно се стига до пълната деградация, за която говори и петото духовно ударение:

Пето: Където има трупове, там е и лешоядът

Знаеш ли, че когато разсъждавах върху това пето духовно ударение, Исус натовари сърцето ми със Собствената Си тъга. Той ми каза:

"Много мои чедра са забравили, че Аз съм Главата, а вие сте Тялото. И християни, които са започнали да вярват и да се покоряват на друга глава, която не съм Аз, отдавна не живеят в Живота на Бога, защото духовното им тяло е труп. Запомни, че труп е всяко едно тяло, в което Аз не съм Главата на Църквата. Защото Тялото би оцеляло без всеки друг орган, но то не може да оцелее без Главата..."

"Как е станало това, Исусе?" - попитах аз. А Господ продължи:

"Има една поквара на това последно време, която кара мнозина управители да смятат себе си за главните в управлението на Църквата, когато не те, но Аз съм Главата. И тази поквара се дължи на действието на лешояда. Той винаги е мотивиран да откъсва Тялото от Главата, защото така тялото се превръща в труп..."

“А този труп, Господи, не осъзнава ли, че е труп?”

“За отговора на този най-дълбок въпрос Аз ще ти дам видението, което ще те направи да разбереш всичко. И не само ти, но и всеки, който прочете словото на тази книга...”

В този момент Исус ме изведе на един път. Този път се раздвояваше на две и се превръщаше в два пътя. В началото и на двата пътя имаше врати, а край тях не можеше да се види нищо друго. Тогава Исус посочи по-голямата и просторна врата, през която човек можеше да влезе спокойно, без дори да се навежда. Над тази врата блестеше надпис:

“Ние сме!”

“Влез и виж какво ще откриеш зад тази врата!” - ми заповяда Исус. И аз влязох. Тогава пред погледа ми се откри грандиозна гледка. Видях една невероятно голяма долина, слизаща все по-надолу, в която шахматно бяха разположени много църкви. Огромни, лъскави зали, бяха пълни със стотици хиляди вярващи. Неспирни викове шумно кънтяха из въздуха и ръкоплясканията се заглушаваха от нови ръкопляскания. Амвоните в тези зали бяха заети от хора с лъскави костюми. Тези хора държаха безжичните си микрофони и викаха:

“Ние сме! Ние сме! Ние сме!”

Мнозинството подхващаше техния възглас с рев на задоволство. Сред вярващите пъплеха търговци с колички, подобни на количките, които пускат по стадионите, за да продават семки и храна. В тези колички бяха натрупани библии и всевъзможна християнска литература и музика. Вярващите купуваха от книгите и касетите на търговците и продължаваха да крещят неистово. Наоколо всред мнозинството хора се хващаха един зад друг и си правеха весело влакче, като се заливаха от смях и продължаваха смеейки се да викат:

“Ние сме!”

Вдигаше се невъобразим шум, а рок-музиканти на сцените правеха виртуозни изпълнения с китарите си.

В един момент Исус ги посочи с ръка и всичките зали и хората, събрани в тях, започнаха да се събират една към друга, така че пред очите ми цялото това множество се превръщаше в тяло. Аз видях как ясно се

очертах краката и ръцете, корема и гърба и в един момент пред очите ми се издигаше огромен духовен великан. Сякаш всичко в този великан му беше наред, но в един момент изтръпнах от ужас. Той нямаше глава. Той бе всичко друго, но не и завършено тяло. Обърнах се, защото не издържах, а Исус ме гледаше и от очите Му изтичаха сълзи. Тогава Той плачейки ми каза:

“Видя ли ги, Стефане? Те са... Те са... Те са..., понеже всякога са викали: Ние сме! Те не построиха града на Хълма Сион! Те го построиха в долината на светското подражателство. Те са всичко друго, но не и Мое Тяло. Защото няма такова тяло, което да хвали себе си, а не Главата, Която му дава разум и Духа, Който го животвори. Това е най-големият тщеславен труп от създанието на света. Това е свидетелството за най-голямото отстъпление от Името Ми, Словото Ми и Духа Ми. Те забравиха Евангелието Ми и Примера Ми, защото тщеславието ги измами да търсят дял от този свят, а не от Небето. Някога Отец Ми видя всичко, което ще стане и с много точни думи обрисова сегашната ситуация. Тогава Той казваше на Израил:

“Ето що беше беззаконието на сестра ти Содом, нейното и на дъщерите ѝ: Гордост, пресищане с храна и безгрижно спокойствие; а сиромашът и немощният не подкрепяше...” ³¹

Разбираш ли кое е страшното за хората, влезли през вратата “Ние сме”?

Страшното е това, че днес е времето на дъщерите на Содом. Страшното е гордостта и пресищането с плътската теология, а не насищането с Хляб на Живот, както и безгрижното спокойствие, като най-голямата измама на греха и най-тежкото опияняване от тщеславието. А никой от тези човеци не зачете сиромасите Ми и немощните Ми. А никой от тези човеци не вижда как днес Аз съм гладен и жаден, гол и болен... Защото е мерзост пред очите Ми, когато сиромашът и немощният плаче и търси утеха някои да си правят душевен смях. Защото е мерзост пред очите Ми пастири да

³¹ (Езекиил 16:49)

изтръскват кесите на овцете, за да купуват автомобили и зали, къщи и палати, магазини и супермаркети, офиси и техника, а никой от тях да не зачита Милостта на Отца и Неговия поглед към бедните и безимотните. Защото никой от тях не иска да разбере, че ако идва времето на човека-Антихрист, то неговият свят духовно ще се нарича "Содом и Египет". Ето затова Содом днес ражда дъщерите си.

Но ти забележи какво ще се случи с този великан без глава..."

Отново погледнах към духовното туловище и видях как то беше атакувано от хиляди лешояди. От атаката на лешоядите великанът се обезобрази и в частите му започна унищожително гниене. Към лешоядите се прикрепиха и стотици хиляди мухи, които плюеха върху трупа с хоботчетата си и снасяха яйцата си върху месата му. Така дойде мигът, когато главният лешояд заповяда на трупа да се изправи и миг след това земята под трупа се отвори и от там излезе глава. Лешоядът захвана с клюна си главата и я положи върху трупа. Погледнах главата и се ужасих. Тя твърде много приличаше на Главата на Исус. Погледнах Исус, а след това отново към главата на трупа. Изискваше се духовно усилие, за да ги различиш. Така аз вече знаех, че моят Господ ми е показал явлението на човека-Антихрист. Главата се усмихна и отвори устата си, за да говори, но в този момент Исус просто хвана духа ми и ме изведе от вратата "Ние сме", като ми каза:

"Ти видя всичко, което трябваше да видиш. Останалото е смърт и тя не трябва да се вижда, нито пък да се вкусва. А сега погледни на другата врата..."

Така очите ми видяха другата врата, на която пишеше:

"Той е!"

Това беше една много малка врата, висока едва петнадесет сантиметра. Изпод вратата напиреха лъчи от ослепителна светлина. Тогава Исус ми заповяда:

"Сега влез тук!"

Наведох се, за да вляза, но не можех. Вратата беше още по-ниска. Легнах и започнах да пълзя, за да пъкна главата си през вратата, като

усещах как горния край на вратата просто стърже върху мен. Тогава от устата ми се изплъзна вик:

“Исусе, аз съм нищо без Теб! Помогни на вярата ми, моля Те! Помогни ми да се отрека от себе си, защото не мога да вляза...”

В този момент Господ се наведе над мен и аз усетих как ръката Му вдига от духа ми огромна тежест. Толкова огромна бе тежестта, че след нейното премахване се усещах още по-малък от преди това. Нещо повече - усещах се без глава. Сякаш цялата ми същност не беше в мене, а в Него. Тогава Исус ми каза:

“Сега можеш да влезеш, защото Ме призова с вярата си и Аз те освободих от егоизма ти. Сега ти нямаш глава, защото Аз съм твоята глава. Сега ти нямаш ум, защото Аз съм твой ум. Сега ти нямаш вяра, защото Аз съм твоята вяра. Сега ти нямаш себе си, защото Аз съм твоето “себе”!”

В следващият миг вече бях зад Вратата. Тогава осъзнах, че Вратата е бил самият Христос и че никой не може да мине през тази врата, докато в духа му стоят думите “Аз съм” или “Ние сме”. Въпреки, че това изискване за минаване през Вратата много ме учуди и смяя, аз разбрах от Исус, че само трима във Вселената имат вечното право да заявяват: “Аз съм”. Това са Отец, Синът и Святият Дух. Ще се учудиш братко, но зад Вратата видях само малцина. Това бяха хора, от чиито уста не можеше да чуеш нищо друго, освен думи на Библията. Това бяха хора с бели мантии, които се радваха на всеки товар, който Господ им даваше да носят. Това бяха хора, в които нямаше нищо против никой човек, но имаха сълзи на състрадание за всички човеци. Когато се приближих да разгледам лицата им, аз уж виждах техните лица, но от тях бликаше Образът на Исус. Тогава Господ се приближи до мен и за първи път ушите ми ясно чуваха, очите ми ясно виждаха и сърцето ми прекрасно разбираше думите, които Той ми проговори:

“Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води в погибел, и мнозина са ония, които минават през тях. Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са ония, които ги намират...”

Кажете на братята Ми и сестрите Ми, че Аз ги чакам тук, а не там където са днес! Кажете на братята Ми и сестрите Ми да побързат да се освободят от връзките на тщеславието, понеже времето е кратко. Кажете на братята Ми и сестрите Ми, че е дошло съдбоносното време, когато трябва да се покоряват не на главния, а на Главата. Главен, който не говори от Главата, е говорител на лешояда. И овце, които се покоряват на главния, а не на Главата, са прицел на лешояда.

Колкото до теб, продължи да приклоняваш сърцето си към Мен, защото сега ще ти дам мъдрост против Веелзевул и против неговите домашни...”

Така аз отворих сърцето си за Исус и Той ми даде най-тежкото знание против лешояда. Знанието за плешивите.

4. ГИБЕЛНОТО ОТСТЪПЛЕНИЕ НА ПЛЕШИВИТЕ

Братко мой, пригответи сърцето си, за да ти говори Исус. Аз нямам какво да ти кажа, но Той има да ти каже много неща. Пораженията, които оставя лешоядът върху църквите, са много големи и ужасни. Но най-голямо поражение аз видях в трагедията на една жена, която Исус ми разкри във видение. Ето какво ми каза Той:

“Никак да не се уплашиш, нито пък да се смути сърцето ти от онова, което ще видиш. Ти трябва да го видиш и да го дадеш като знание на Църквата Ми. Това е знанието за пълната поквара и разрушение, идещо от лешояда. А сега виж това!...”

В този момент аз видях една прекрасна жена, имаща дълга и разкошна коса и облечена в бяла копринена рокля. Над нея долетя лешояд и кацна върху главата ѝ. Докато се чудех какво ще стори лешоядът, той започна да хваща отделни кичури коса от главата на жената и да ги скубе с клюна си. След това хвърляше кичурите на земята и те мигом пламваха. Не се измина дълго време и жената остана без коса. Тя беше станала плешива. Кацнал върху плешивата ѝ глава лешоядът заби клюна си в главата ѝ и започна да я убива. Бялата копринена рокля вече беше осквернена от нечистотиите, с които лешоядът се облекчаваше върху нея. Картината наистина бе ужасна, защото от предишната прекрасна жена нямаше нищо. Пред мен сякаш стоеше вещица от филм на ужасите. Виждах жена с рани по главата, с изкълвани очи и кървящи очни ями. Миг по-късно жената беше мъртва и върху нея долетяха облаци от мухи. Тогава Исус просто направи видението да се прекрати и ми каза:

“Нали не си забравил думите, които съм ви говорил в Евангелието? Нали не си забравил как ви казвах:

“А вам и космите на главата са всички преброени...”

“И ще бъдете мразени от всички, поради Моето име. Но и косъм от главата ви няма да загине...”

Как мислиш? Защо на тази прекрасна жена ѝ загинаха всички косми по главата?”

В този момент се замислих. Имаше нещо дълбоко във въпроса на Исус. Тогава пред очите ми отново се яви лешоядът. Погледнах главата му и видях, че е плешива. Затова и отговорих:

“Господи Исусе! Аз мисля, че на тази прекрасна жена загинаха всичките ѝ косми по главата, защото лешоядът, който е плешива птица, искаше тя да бъде подобна на него...”

“Има мъдрост в това, което казваш и сърцето ти наистина улавя Духа Ми, но това не е пълният отговор. Нека отново те попитам:

Защо лешоядът е плешив? Кое го прави плешив и защо го прави плешив? И защо той, който е плешив, побърза да направи плешива и жената?”

Замислих се задълго. В главата ми не се раждаше никакъв отговор, а Исус все така стоеше и ме чакаше да Му отговоря. Тогава, в някакъв много кратък миг, в ума ми проблеснаха стиховете от “Първото послание на Апостол Павел към Коринтяните”:

“Не учи ли ви и самото естество, че, ако мъж оставя косата си да расте, това е позор за него, но, ако жена оставя косата си да расте, това е слава за нея, защото косата ѝ е дадена за покривало?” ³²

Тогава отговорих:

“Господи, ако Църквата е Твоята Невяста, то тя трябва да оставя косата си да расте, защото това е Слава за нея. Понеже Божията Слава е онази духовна коса, която е покривало на Църквата. А всяко общение на вярващи с лешояда просто ги лишава от Божията Слава и те стават плешиви. И ако Ти, Исусе, Си Съпругът на Невястата Си, Ти не остави косата Си да расте, тоест, не потърси Славата Си на земята, защото дойде да прославиш не Себе Си, но Онзи, Който Те е пратил...”

Думите излязоха толкова бързо от устата ми, щото дори се учудих на заключението си, а Исус се усмихна и ми каза:

“Ето такава е Истината за Славата на Отца Ми. Луцифер се надигна като орел пред Лицето на Бога и изгуби Славата на Бога. Затова той духовно е онзи плешив лешояд, който иска да лишава от Славата Господна всички църкви, до които намери достъп. А църкви,

³² (1 Коринтяни 11:14-15)

в които се подвизава лешоядът, намират съдбата си в твърде точния стих от посланието на служителя Ми Павел:

“Защото, като познах Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха; но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи. Като се представяха за мъдри (със светските си теологии и дипломи) те глупееха, (оплешивяха) и славата (косата) на нетленния Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек, (човешки авторитети) на птици (лешоядът-Луцифер), на четвероноги (лъвът-Луцифер и телето-Луцифер) и на гадина (религиозни демони)...” ³³

Сега разбираш ли, че духовната плешивост подобава на онзи, който търси своята си слава, а не Славата на Всевишния Бог?

И когато в действителност пастирите Ми трябваше да платят цената и да разберат кое е покривалото на Истинската Ми Жена, а именно Божията Слава, те разбраха думите на Павел по плът и напълниха Храма със забрадки. Те не можаха да проумеят, че Храмът на Отца Ми има покрив и този покрив е Божията Слава. Те не проумяха, че Божият Храм е Свят, който Храм сте вие. Те забравиха, че думите, които съм ви говорил, Дух са и Живот са и плътта от тях нищо не ползва. Защото от плътта се ползва само неверието.

Нека всеки, който вярва в Името Ми и иска да наследи обещанията на Завета Ми знае, че църква, която търси своята си слава, а не Славата на Бога, става тщеславна църква и оплешивяла блудница! А нейната духовна плешивост се дължи на покваряващото сърцата действие на лешояда! Но ти отново погледни видението, защото ще му дам друга посока и прицел...”

Така аз отново се върнах към видението, дадено ми от Исус. Забелязах жената в онзи момент, когато лешоядът я бе направил изцяло да оплешивее и изгуби чистотата на роклята си. Този път в ръцете ѝ имаше библия, а в нозете ѝ съд с някаква течност. Изведнъж жената вдигна библията, отвори я и в този момент книгата в ръцете ѝ се превърна в огледало. Това накара

³³ (Римляни 1:21-23)

лешояда да изкряска ужасно и да отлети. Тогава жената погледна плешивата си глава в огледалото и избухна в жални ридания, като вдигна погледа си към Небето. В онзи момент пред нея се появи врата, от която излезе Господ Исус Христос и погледна към жената. След това протегна ръката Си към нея и я погали по главата, а там отново се появи коса, въпреки че роклята ѝ оставаше все така мръсна. В този миг жената се наведе и поклони на Исус, а след това повдигна съда с течността и намокри косата си в нея. В ума ми проблесна знанието, че тази църква уподобяваше в покаянието и действията си библейската Мария Магдалина. Тя хвана нозете на Исус, обгърна ги с косата си и започна да втрива в тях мирото. Колкото повече жената плачеше и обливаше с миро нозете на Господа, толкова повече петната от роклята ѝ изчезваха, а дрехата ѝ възвръщаше първоначалната си чистота. Тогава Исус се обърна към мен и ми каза:

“Виждаш ли, Стефане! Това е силата на покаянието! Това е единствената сила, която може да измъкне тщеславните църкви от властта на лешояда...”

“Господи!” - извиках аз - “Как така Ти погали главата на жената и изведнъж косата ѝ отново се възстанови. Значи ли това, че Божията Слава се върна върху тази църква?”

А Исус ми отговори:

“Божията милост е най-съвършената изява на Божията Слава. Вие не казвате ли: Слава на Бога за Неговата Милост! Не е във Волята на Отца Ми да погине нито една овца от стадото Ми, а колко по-малко - цяла църква. Но виждаш ли, една тщеславна църква наистина трябва да се превърне в Мария Магдалина, защото тя с косата си изми нозете Ми.

Ти знаеш ли какво значи една църква да измие с косата си нозете Ми? Не е ли тази църква Мое Тяло? Не са ли нозете част от Тялото? И когато някой измие нозете Ми със Святото Миро на Божието помазание, тези нозе няма ли отново да намерят истинския Път и да вървят по него?

Помисли върху думите на служителя Ми Павел, с които той говореше за Божията Благост:

“Или презираш Неговата богата благодетелност, търпеливост и дълготърпение, без да знаеш, че Божията благодетелност е назначена да те води към покаяние?” ³⁴

Така, както Божията Благодетелност е назначена да води към покаяние, така и мирото, с което Мария Магдалина помаза нозете Ми е назначено за поправление и възвръщане на църквите в Пътя на Истинското Спасение. Аз заредих тази книга именно с това миро, та всеки пастор, който се покори на Гласа Ми, да изведе църквата си от властта на лешояда. Аз превърнах тази книга именно в огледало за плешивите, за да се огледат и да побързат да се възвърнат към Мен. Такива непременно ще бъдат освежени от Духа Ми и Аз ще им дам покаян дух и покаяни сърца. Аз непременно ще забележа всяко каещо се сърце и ще отнема плешивостта му! Аз непременно ще забележа всяка каеща се блудница и ще я въздигна като Моя Невяста! Аз непременно ще Си спомня думите на Отец Ми:

“Но казва Господ, даже и сега (когато сте станали тщеславни) се обърнете към Мене с цялото си сърце, с пост, с плач и с ридание; и раздерете сърцето си, а не дрехите си, та се обърнете към Господа вашия Бог; защото е милостив и щедър, дълготърпелив и многомилостив...” ³⁵

Но ако тщеславните люде презрат в сърцата си Божият призив за покаяние, те не просто ще останат плешиви, но ще разширят плешивостта си, за да се сбъдне писаното чрез пророка:

“Оплешивей и острижи главата си за милите си чеда; разшири плешивостта си като лешояд, защото отидоха от тебе в плен...” ³⁶

Виждаш, братко мой, ние не бива да мълчим тогава, когато цялото Небе вика към нас. Сам Исус ми каза, че тази книга се пише под свръхблагодатно присъствие, за да намери онези, които загиват от влиянието на Вавилон. Въпросът е в кое видение ще се намерят тщеславните човеци. Дали в първото, когато лешоядът оскуба с клюна си косата на жената и я уби, като я кълвеше по главата и избодеше очите ѝ или във второто, когато тя

³⁴ (Римляни 2:4)

³⁵ (Йоил 2:12-13)

³⁶ (Михей 1:16)

прие Господното изобличение и се покая. Защото, ако няма покаяние, то следва разширяване на плешивостта. А то отговаря на отстъплението на тщеславната църква от Бога и отварянето на портите ѝ за всички ереси и култове на последното време. Такава закоравяла църква непременно ще отвори вратите на осквернения си храм за влиянието на сатанинските отрови, защото няма да може да избяга от пророческите Божии думи:

“Острижи косата си дъщерьо ерусалимска, и хвърли я, и плачи със силен глас по голите височини; защото Господ отхвърли и остави поколението, на което се разгневи. Защото злодейците сториха това, което бе зло пред Мене, казва Господ; поставиха мерзостите си в дома, който се нарича с Моето име, та го оскверниха...”³⁷

Виждаш ли, братко, когато вярващи са започнали да търпят мерзостите на света в Божия Храм, то те съзнателно се стремят към съдбата, записана в този стих. Защото какво значи да търпиш търговията в Божия Храм? Какво значи да търпиш правдата на фарисеи и книжници да тържествува от амвона? Какво значи да търпиш насилието на човешките авторитети?

Това значи да участваш самоволно в оскверняването на Дома, който се нарича с Божието Име!

Не е ли това умноженото беззаконие, за което Исус предупреди? Не е ли това отстъплението, което отваря врата за явлението на Антихриста, за което Апостол Павел говори на църквите в Солун?

Аз сега се моля на Исус да докосне сърцето ти. Аз сега се моля на Исус да отвори очите ти. И ти непременно ще видиш две поколения на земята. Поколението на Исус и поколението на Луцифер. Поколението на лешояда и поколението на Божиите орли.

Тяхното действие ще разгледам в последната глава.

³⁷ (Еремия 7:29-30)

5. ОРЛИ НА ИСУС ИЛИ ОРЛИ НА ЛУЦИФЕР?

Аз се възхищавам на мъдростта, която Исус ни остави в Евангелията. В Неговите думи има дълбочина и прицел, които са жизнено необходими за нас, като последно поколение на земята. Господ винаги е знаел кое е най-силното лице на херувима Луцифер. Господ винаги е познавал коварната и лукава същност на Своя противник. Едновременно с това Исус винаги е знаел безпределната мощ и Сила на Святия Дух, както и верността на Отца да изпълни всичко записано против Луцифер и неговите демони. Нека сега ти покажа едни думи на Исус, в които е скрито духовното състояние на света при явлението на човека-Антихрист. Когато учениците Му Го попитаха какъв е белегът на Неговото завръщане и къде ще се реализира то, Исус им отговори с няколко изречения:

“Казвам ви, в онази нощ двама ще бъдат на едно легло; единият ще се вземе, а другият ще се остави. Две жени ще мелят заедно; едната ще се вземе, а другата ще се остави. Двама ще бъдат на нива; единият ще се вземе, а другият ще се остави]. Отговарят му, казвайки: Къде, Господи? А Той им рече: Гдето е трупът, там ще се съберат и орлите...”³⁸

А сега забележи, че при грабването на Църквата едни ще бъдат взети, а други - оставени. Оставени защо? Естествено защото не са вярвали в Исус, а в някой друг, който се е представял за Исус. Имай вярата да приемеш разбирането, че Исус Христос ще грабне живота Си духовно Тяло, тоест, всички, които са имали пълнотата на Святия Дух и са участвали в Живота на Бога.

Кои остават тогава на земята? Естествено - онези, които, ако и да са се наричали християни, не са участвали в Живота на Бога, но са го напуснали и по тази причина не са достойни за Славата на Бога. Трудно ли ще ти бъде тогава да приемеш, че ако живота Тяло се грабва, то на земята ще остане мъртвото? И това мъртво тяло в пълна степен ще олицетворява отстъпилата от Господ Исус църква, която е била покварена и умъртвена от лешояда. А този лешояд, братко, не просто е кацал върху труповете на

³⁸ (Лука 17:34-37)

отстъпилите. Този лешояд е формирал и раждал орли на Луцифер. Как иначе да си обясниш думите на Исус:

“Гдето е трупът, там ще се съберат и орлите...”

Най-естественото за Бога е да противопостави на орела орел. Ето защо, когато вижда стотиците хиляди лешояди около трупа на тщеславието, Бог заповядва върху тези тъмни орли да дойдат небесни орли, които са орлите на Исус. Тук, в това най-дълбоко библейско знание, идва моментът, когато искам да ти говоря за разликата между Божиите и сатанинските орли. Защото орли на Исус в Небето ще бъдат онези, които са се показали като орли и на земята в съгласие с пророческите думи на Бог:

“Даже младите ще отслабнат и ще се уморят. И отбраните момци съвсем ще паднат. Но ония, които чакат Господа, ще подновят силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат...” ³⁹

Сега разбираш ли, че е нужно подновяване на силата ни като християни?

Понеже в духовния свят Луцифер вече се подвизава като орел и предстои не нещо друго, но неговото тотално превъзнасяне пред Троицата с явлението на Антихриста. Нещо повече - орелът, като олицетворение на Христовия образ в нас е нещо повече от една мотивация против орлите на Луцифер. Защото за мига на грабването Апостол Павел пише:

“Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха...” ⁴⁰

Моля те да забележиш две неща от този стих. Първо - че сме грабнати. Второ - че посрещаме Господ във въздуха. Глаголът **“грабвам”** свързан с това, че ще посрещнем Исус във въздуха иде да ти покаже, че:

Исус иде като Орел за да прибере орлите Си!

³⁹ (Исайя 40:30-31)

⁴⁰ (I Солунци 4:16-17)

Орелът е този който грабва и вдига във въздуха своите си и аз те моля да запомниш добре това. Същевременно да се насърчиш от думите на Исус, с които започвам да разглеждам същността на Божия орел. Ето тези думи:

“А от дните на Йоана Кръстителя досега небесното царство насила се взема и които се насилят го грабват...” ⁴¹

Какво значи да се насилиш?

Това значи да платиш цената да си орел пред Лицето на Господа!

Досега ти разбра, че две неща определят Луцифер като орел пред Бога и това са гордостта и превъзнасянето. Следователно Бог ще противопостави на дявола две духовни качества в нас, които да противостоят на гордостта и превъзнасянето.

Кои са тези духовни качества?

Това са смирението и мъдростта.

Защо смирението? Защото няма друго качество, което да позволява на Бог да те издигне в небесни места, според както е писано:

“Облечете смирението; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно...” ⁴²

Защо мъдростта? Защото в нея пребъдва страхът от Бога, а никой, който ходи в страх пред Господ не ще превъзнася сърцето си. Ето защо, когато придобиваме от Исус смирение и мъдрост, тогава ние се упражняваме в смиреномъдрие, тоест, загребваме с духовни крила позиции в духовния свят, като постоянно се приближаваме към Бога!

Виж колко чудесни и насърчителни думи за смиреномъдрие ти дава Апостол Петър в първото си послание:

“А най-последно, бъдете всички единомислени, съчувствителни, братолюбиви, милостиви, смиреномъдри...” ⁴³

Виж и думите на Апостол Павел:

“Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си...” ⁴⁴

⁴¹ (Матей 11:12)

⁴² (I Петрово 5:5-6)

⁴³ (1 Петрово 3:8)

⁴⁴ (Филипяни 2:3)

Забеляваш ли как Апостол Павел ти дава смиреномъдрието, като пълен антипод на тщеславието? Ако тщеславието беше връзката между гордостта и превъзнасянето, то на тази гордост и превъзнасяне наистина в пълна степен ще противодействат смирението и мъдростта.

Моля те да разбереш, че в това последно време, в което живееш, смирението и мъдростта са най-важните духовни качества, които ще те подготвят за грабването и ще те отведат на правилното място. И сега, понеже знаая, че в сърцето ти Бог полага копнеж по тези две крила на Небесния орел, искам да ти дам най-дълбокото видение, което имах от Исус, понеже Той наистина е загрижен всички да бъдем Негови Небесни орли. Ето каква картина разкри Исус пред сърцето ми:

Видях прекрасен палат, построен на земята. Той блестеше целият от злато и сребро. Пред портите му се бяха събрали стотици хиляди вярващи, наредени на опашка. На покрива на този палат бяха застанали две личности. Отдясно стоеше Господ Исус Христос, имащ криле като орел. Отляво стоеше дяволът, изобразен като лешояд. Когато някой от вярващите попадеше в палата, той не се бавеше много, но изкачваше стълбите до покрива и от там вече се превръщаше в орел. Едни от вярващите се превръщаха в лешояди и дяволът-лешояд просто им посочваше с крилото си поднебесния град Вавилон, към който те отлитаха. А други от вярващите придобиваха крилете на Господ и Исус изпращаше ангелите Си да ги вдигнат към Небесния Ерусалим. Всичко това много ме учуди. И в този момент Исус ме вдигна при Себе Си и ми каза:

“Виждаш ли този палат? Той е построен от Господната мъдрост, за да се възвеличава Господното Слово. Вие дори си нямате на представа колко съвършено ненарушимо е Словото на Отца Ми. Няма човек на земята, чието сърце да не бъде привлечено от този палат, защото в него се намират богатствата на всяко сърце. Както забеляваш, Аз и дяволът стоим в краищата на покрива на този палат. Аз стоя от дясно, а той стои от ляво...”

“А защо, Исусе, Ти стоиш отдясно, а дяволът отляво?”

Тогава Исус ми отговори:

“Веднъж е дадено на човеците да живеят, а след това настъпва съд. Всеки човек може да избере разумът, с който да се движи в живота си. Защото Словото Ми казва, че:

“Разумът на мъдрия е в десницата му, а разумът на безумния в левицата му...”⁴⁵

Този палат разделя мъдри от безумни, вярващи от невярващи, чисти от мръсни, добри от зли. И както виждаш, едните идват при Мен, а другите отиват при лешояда. Едните получават крила за Небесния Ерусалим, а другите - крила за земния Вавилон. Колкото до това, че Аз стоям отдясно, а дяволът отляво, то Аз давам разум на мъдрите в десницата им, защото те имат Божия Сила, за да живеят по Волята на Отца Ми, а Силата се олицетворява от десницата. Докато дяволът заблуждава безумните отляво, защото отляво се намират сърцата им и те са вързани именно в сърцата си, за да се сбъдне изреченото Ми Слово, че гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти. Спомни си тук и притчата Ми, в която разделих овци от кози и там пак ще видиш същата закономерност.

Разбираш ли това?”

“Да, Иисусе! Но все пак не ми е ясно по силата на какъв духовен статут е изграден този палат на земята?”

Тогаваш Иисус ми каза:

“Този палат има за основа точно определен съдбоносен стих от Свещеното Писание. Той е създаден от Отца Ми, за да превръща човеците в орли. И думите, които са в основата му, извира от Мъдростта на Небето, записана в “Притчи Соломонови”:

“Защото наистина богатството си прави крила, както орел, що лети към небето...”⁴⁶

Разбираш ли сега, че крилата ще отговарят на богатството ти? Разбираш ли сега, че ти непременно ще станеш орел, който лети към небето? Въпросът не е дали си орел по принцип, а дали си Божий или дяволски. И ако в единия случай Небето ще те приеме,

⁴⁵ (Еклезиаст 10:2)

⁴⁶ (Притчи 23:5)

понеже си трупал съкровища в небесни места, то в другия ти само ще си въобразяваш, че живееш в Небето, така, както и Луцифер си въобрази, че може да остане на поста си, след като се възгордя и превъзнесе. Този палат е изпитание за всяко сърце, понеже в него можеш да видиш както богатствата на света, така и богатствата на Небето, както златото и среброто на земята, така и златото и среброто на Небето. И понеже всяко богатство владее сърцето на човека, то и затова, когато човекът се изкачи на покрива, той вече е определил и крилата си. Кажете на братята и сестрите Ми, че много църкви отчаяно се нуждаят от богатства в Небето. Пастирите на тези църкви са харесали повече земното, като са се отрекли от Небесното. Аз виждам как всеки ден лешоядът поразява в сърцата много Небесни служители и те отлитат към Вавилон, когото в заблудата си наричат Небесен Ерусалим. Той наистина е в небесни места, но това не са местата на Небето, а под Небето.

Вавилон е войнството на високопоставените.

Вавилон е раят на високоумните.

Вавилон е стълпотворението от тщеславни тухли и светско-демонична смола.

Вавилон е гордостта на мисълта: "Аз царувам!", която вече е убила смиреннието на искреното:

"Той царува в мен!"

Вавилон е превъзнасянето на мисълта: "Ние сме Царството!", която вече е убила мъдростта на вярата: "Той е Царят!"

Защо почти всички сте забравили писаното:

"Всяко нещо, което е съществувало, вече си е получило името; и известно е, че оня, чието име е Човек, не може да се състезава с по-силния от него..." ⁴⁷

Нима мислите, че можете да победите дявола вместо Мен? Нима мислите, че можете да се противопоставите на съблазните му без цялото ви сърце и всичките ви съкровища да са в Небето? Нима мислите, че когато той дойде при някого и му покаже богатствата и

⁴⁷ (Еклезиаст 6:10)

славата на всички земни царства и му ги предложи такъв човек ще устои без Аз да съм броня и щит на сърцето му? А някои са стигнали до там, че дори се молят на дявола да им даде богатствата си? Чудно ли ти е тогава, че той също е на покрива на този палат и дава крила на чедата си? Не казва ли Законът, че:

“Скритото принадлежи на Господа нашият Бог, а откритото на нас и на чедата ни...”⁴⁸

Под проклятието на Закона ли искате да бъдете или скрити в Моята Благодат? Защото ако искате да сте скрити с Мен в Бога, то трябва да умрете за богатствата на света! Защото ако искате крила на Небесни орли, то непременно трябва да се устремявате към богатствата на скритото, а не към съблазните на откритото. Защото наистина богатството си прави крила като орел. И ако Аз съм вашето богатство, то Аз ще бъда и вашите крила. Защото тогава Моето смирение и мъдрост ще ви възвисят пред погледа на Отца Ми. Но ако светът и моделите му са вашето богатство, то и крилата ви ще бъдат светските крила на лешояд...”

В този момент Исус прекрати видението и ме остави насаме със сърцето ми. От Силата на Неговото помазание аз вече ясно виждах кои са орли на Бога и кои - орли на Луцифер. Плачех и ми се искаше да прегърна всичките си братя и сестри и да викам с цялото си гърло, колкото ми глас държи да се отрекат от всяко тщеславие, защото всеки от нас има съдба от Бога да премине през този палат и да определи мястото си във вечността. Аз вярвам, братко мой, че словото на тази книга няма да те остави безразличен, защото днес над сърцето ти има два орела и всеки от тях е безкрайно жаден за сърцето ти.

Вярвам, че познаваш своя орел. Вярвам, че няма да сбъркаш Исус Христос от Назарет с един обречен, луд и покварен херувим. Амин и Амин!

Моля те, братко мой, в Името на Господ, Който те посети с тази книга, да я направиш достъпна за мнозина, като я разпространяваш сред братя и сестри, като нито за миг не се уплашиш от човешко или демонично гонение!

Авторът

⁴⁸ (Второзаконие 29:29)